

Publicerad 2018-11-02 07:55 av Joakimnordbrandt

En labyrint av svarta dörrar

Jag har rökt pipa hela dagen. Det var solen som fick mig att göra det. Jag är en färg. En blomma som aldrig vissnar. Det regnar i mitt vardagsrum. En ängel sitter där, svarta vingar. Ibland är jag ute i min trädgård, men den är inte längre sig lik. Den har växt sig ofantlig, expanderat till oigenkännlighet. Den har förvandlats till en vidsträckt labyrint, en labyrint av svarta dörrar. Alla leder till samma plats, så jag hittar inte ut. Men en dörr är en spegel. Vår värld är bara reflektionen av en annan och vi finns på två ställen samtidigt, kanske flera, kanske oändligt många. Jag plockar en ros ur mitt minne och doftar mig själv till söms. Jag är en färg, kanske flera, kanske ett oändligt antal sådana. Men i kväll är jag röd, röd som kärlek, som rosor och vidunderliga fjärilar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Joakimnordbrandt med Poeter.se id #87879 innehar upphovsrätten